

גילויים חדשים בפרשת לביב

שתי הפתעות ציפו ביום השישי האחרון למשתתפי יוצפי משפטם של הנאשמים בנסיון לגנוב את "מיסמכי טר" — אותם המיסמכים שהמשרה טר ענת כי העיתונאי יגאל לביב גישה להשיג גם, כדי להשתמש בהם למטרות סחיטה. הפתעה אחת היתה הודעתו של הנאשם דוד אסולין בבית המשפט. "קציני

המיסמכים אצל שכטר, הגיעה אליו באמצעות יגאל לביב. מיהו עודד סלפטר זה, שעל עדותו סמך כו הן המשטרה והן ועדת פלד בחשדו? תיהם נגד יגאל לביב? בפברואר 1970, נידון עודד סלפטר ל- ארבע שנות מאסר, מהן שתיים בסופרל ושתיים על תנאי אחרי שהורשע בתיכ

יעקב פן הוא בעלה של סגנית הפרקליט, שהיתה תובעת במשפט. בגלל הסתבכות יותיו של בעלה עם סלפטר, עוקלה פעם אפילו משכורתה על התובעת. ייתכן שהפרקליטות הבינה כי היא על- לה להקלע למצב בלתי נוח, אם תועלה במהלך עדותו של סלפטר השאלה, מדוע לא הועמד הוא עצמו לדין בפריצה שהוא עצמו יום אותה, גם לפי עדותו. משום כך הוחלפה חנה פן ברגע האחרון בפרקליט המחוז יעקב קדמי, שינהל מעתה את ה- תביעה לבדו.

מיליון ל"י

לביעור העונני

עדותו של אדם כמו עודד סלפטר אינה העדות היחידה הנמצאת בידי המשטרה, לפיה הוחדר יגאל לביב בסחרי טה. אחרי שהאשים בהאשמות המורות קצין משטרה בכיר.

במהלך החקירה שניהלה ועדת פלד, הרי פיעה בפניה פקיד בכיר, שסיפר כי עוד הרבה לפני פרשת "מיסמכי שכטר", נוד שד יגאל לביב כמי שמנסה לסחוט סכר-

"סחיטת" מיליון הלירות

מים גבוהים מגרשון רוזוב ומפעלי גיבור שרוזוב שותף בבעלות עליהם. באותה עדות, הנכללת בחלק שררה המשטרה לא התיר לפירסום, נמסר כאילו הציע לביב להפסיק את הפירסומים בהארץ נגד רוזוב ומפעלי גיבור, תמורת סכום של מיליון ל"י.

ייתכן שועדת פלד התייחסה לעדות זו ברצינות, והסיקה על פיה את מה שהסיי קה לגבי יגאל לביב. השבוע התברר אפרי לו חוקרי המשטרה עצמם, כי כל פרשת סחיטת מיליון הל"י לא היתה אלא בדיחה. בשעתו, בתחילת השנה, כאשר פירסם הארץ את התקפותיו החריפות על מפעלי גיבור, גנש יגאל לביב, כתבו הכלכלי של הארץ, במקרה את אחד מידידיו, פקיד בכיר במוסד הסתדרותי חשוב. הפגישה היתה בקפה כסית בנוכחות עדים רבים. אותו פקיד זרק או בבדיחות הדעת כלפי לביב: "כמה אתה רוצה כדי להפסיק את הפירסומים בהארץ נגד רוזוב?"

תשובתו הספונטאנית של לביב, שניתה נה אף היא בבדיחות הדעת, היתה: "מיליון לירות לקרן לביעור העונני". בכך הסתיימו חילופי הדברים ביניהם. אותו פקיד הסתדרותי מתגורר בבית אחד עם דב לאוטמן, מנכ"ל מפעלי גיבור. ימים מיספר אחרי הפגישה עם לביב, פגש הפקיד את לאוטמן במוסך הבית ואמר לו, כשהוא מבלט את הבדיחה שבדבריו: "יגאל לביב אמר לי שתמורת מיליון ל"י רות לענינים אפשר להפסיק את הפירסום מים בהארץ." דב לאוטמן צחק.

נראה שהסיפור המשיך להתגלגל. בשלב מסוים הוא איבד את הבדיחה שגלוותה אליו, הועבר מפה לאוזן כהצעה ממשית, שהוצעה על ידי לביב, להפסיק את הפירסומים בהארץ נגד רוזוב ומפעלי גיבור תמורת מיליון ל"י.

בצורה זאת הושמע גם הסיפור בפני ועדת פלד, כהוכחה שכבר בעבר היו חשד דות על נסיונות סחיטה על ידי לביב.

המשטרה

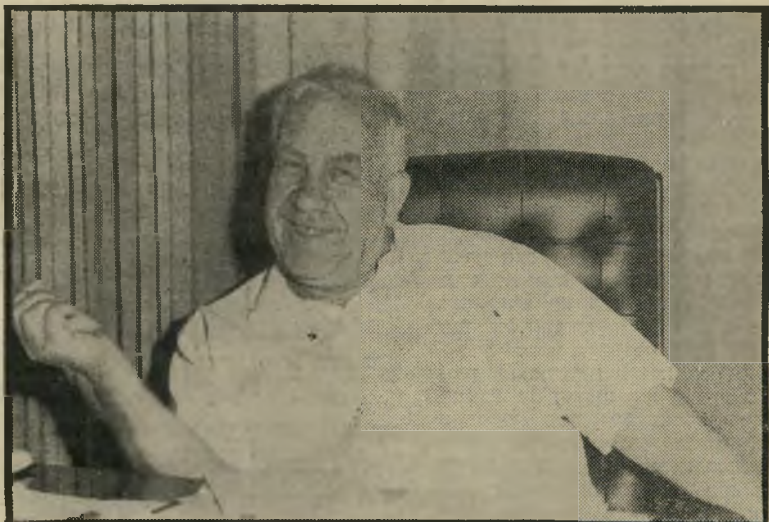
נפלה בפח

הפרשה יכולה היתה להיראות ולהישמע משעשעת ומבדחת, לולא היתה כה עזובה, השבוע, אחרי שאותו פקיד בכיר ואחרי שדב לאוטמן נקראו למשטרה ומסרו עדויות מפורטות על גילי גולי הבדיחה אודות מיליון הלירות. הס- תבר גם לחוקרי המשטרה שהם נפלו בפח. מה שיש כיום למשטרה (עד כמה שני תן לדעת ואם אין בידיה הודות והפי תעות נוספות) נגד יגאל לביב, הוא עדות של פסיכופט, שכבר הורשע בבית-המש- פט על תוכניות מטורפות ונפשעות, ושומר עות על נסיון סחיטה שהסתבר כי מקורן בבדיחה שהתגלגלה והיתה ידועה לרבים. אם לא תצליח המשטרה להוכיח כי נמצא בידיה חומר רציני ומבוסס יותר, שעל פיו החשידה את יגאל לביב בנס- יונות סחיטה, היא עלולה למצוא את עצ- מה כנאשמת בכיום עלילה ודונית ומורי- שעת, שנועדה להציל את ראשם של כמה קציני משטרה בכירים.

נון רצה שלושה יהלומנים, אותם הזמין לפגישה עם מיליונר מדומה, במטרה לג- נוב את היהלומים שיביאו איתם לאותה פגישה. פסקהדין ציין כי סלפטר תיכנן לא רק את הרצח, אלא גם מה יעשה עם גופותיהם של הנרצחים. תוכניתו היתה

משטרה בכירים אמרו לי, העיר אסולין כשנקרא להופיע כעד הגנה, שאם אמר סור משהו על יגאל לביב, הם יהיו מור- כנים לעזור לי במשפט נגדי." הפתעה שניה היתה פחות גלויה. היה זה כאשר בתחילת הישיבה הסתבר כי

הגיבור של "גיבור" זהו גרשון רוזוב, ממנהלי מפעל הגרבוניס גיבור, שאותו כביכול התכוון, לפי החשדות שהוגלו על ידי המשטרה, יגאל לביב לסחוט. השבוע הסתבר לחוקרי המשטרה כי הידיעות על הסחיטה נולדו מבדיחה. עתה נתגלה שלא כל גיבורי הפרשה חוננו בחוש הומור.

להמיס את הגופות בתוך חומצה גופריי תנית. גור-הדין, הקל יחסית, מתחשב בעדויות המומחים, שניתנו במהלך המשפט, בקשר למצבו הנפשי של סלפטר. אומר פסק הדין: "הד"ר ירמולוביץ' (מנהל בית-החור- לים לחולי-נפש בבתיים) והד"ר מאיר (מנהל בית-החולים באר"י) מסכימים שהוא אישיות פסיכופאטית עם תופעות פסיכופאטולוגיות, כגון דחפים לרמאות, להעמדת פנים, לעשיית רושם וכו'..."

פרקליט מחוז תל-אביב, יעקב קדמי, הח- לף את מי שהיתה עד כה התובעת מטעם המדינה במשפט, סגנית פרקליט המחוז חנה פן. לכאורה היו אלה חילופים שיג- רתיים, אולם מאחוריהם הסתתרה החלטה, שהצילה את פרקליטות המדינה ממצב מכיר ביותר.

כי באותה ישיבה הזמין פרקליטם של שני הנאשמים בגניבת, "מיסמכי שכטר", עורך-דין אורי רון, כעד הגנה את עודד סלפטר. עודד סלפטר הוא האיש, שלפי טענת המשטרה, הזמין אצלו יגאל לביב את גניבת המיסמכים. הוא האיש שעל סמך טענותיו, קיבלה ועדת פלד את טענור תיהם של קציני המשטרה, כי יגאל לביב היה חשוד בנסיונות סחיטה; ועל שום עדותו זיכתה את תת-ניצב אהרון שלוש מכל חשד של פעולה בלתי כשרה בפר- שת, "מיסמכי לנסקי" ועורך-הדין חיים בסוק.

חולה-רוח

ועברין

על רוכן הערים לא חזר עודד סלפ- טר על הגריסה שמסר לקציני המש- טרה, לפיה תיכנן את הפריצה לביתו של שכטר אצל שני הנאשמים, לפי הזמנתו של לביב. הוא טען רק, דבר שיגאל לביב מור- כן לאשרו, כי האינפורמציה על הימצאות

במדינה

הכנסת

דו-קרב

באמצעות הדואר

רוב חברי-הכנסת הם משפחה גדולה אחת. הם יכולים לריב מעל הדוכן — אך כעבור שעה קלה, במיוזון, הם יוש- בים שבת-אחים-גבייחד.

רק לעיתים רחוקות פורץ בין חברי- כנסת (שאינם שייכים לסיעה אחת) ריב אישי של ממש. כך קרה עתה, בגלל פסוק אחד.

אמר אותו דווקא חבר-כנסת שקט ומנו- מס: יצחק קורן, איש מפלגת-העבודה, בעת הדיון על משרד-המישפטים זרק לעבר כסאו הריק של ח"כ מנחם פרוש, ששהה אז בעסקי-שנורר שיגרתיים בקנדה: "איך זה קורה שכאן, בבית הזה, מקבל חבר-כנסת אחד סכום-כסף כהלוואה ל- מיפעל פרטי שלו, 100 אלף דולאר, מאדם שהוא שייך לעולם התחנות, והוא ממ- לץ עליו שתינתן לו אורחות?"

הדברים היו ידועים: השותפות המו- זרה בין עסקן היהדות האורתודוכסית ובין אלוף היהדות הפושעת, ב"ז סטאשר, ראש כנוספית-המשע של קליבלנד, שהור- שע בדין באמריקה, בא לארץ. השקיע כספים בבית-המלון של פרוש, וזכה ל- אורחות לפי חוק השבות — לפני שהמדי- נה התערורה לבעיית הדייתם של אנשי סינדיקאט הפשע לישראל.

"התנצלות הולמית", אולם פרוש אינו אמן על שתיקה. אופייני לו דווקא הקול הרם. לכן כתב לקורן מיכתב, עם העתקים לכל שאר חברי-הכנסת, לאמור: "....תרשה לי בזה להגיד לך כי מתי- פלא אני מאוד עליך שהעלית את הדברים האלה מעל במת הכנסת, לפני שביררת בעצמך את הנידון, ולפני שהספקת לק- רוא הודעתי בעיתונות בעניין זה. הנני בזה להודיע לך, מה שבעצם הו- דעתי כבר, כי מר יוסף סטאשר, שממנו קיבלתי את ההלוואה הנ"ל, הומלץ בפני על-ידי אחד מראשי המגבית המאוחדת ומראשי מפיצי הבונדס בארה"ב, ולא ידעתי כלל וכלל שלמר סטאשר יש איוה קשר שהוא עם אנשי העולם התחתון. ובאשר להאשמתך על פנייתו למשרד- הפנים בבקשה למתן אורחות ישראלית למר סטאשר, אני מפנה את תשומת-לבך לתשובתו של כ"כ שר הפנים, ד"ר יוסף בורג, שהודיע מעל במת הכנסת, למחרת התקפתך עלי, שלא היתה כל פנייה מצדי למשרד הפנים בעניין הענקת אורחות למר סטאשר.

ח"כ פרוש מ"י זה סטאשר?

אני חושב שאתה, עם נסיונך וקשריך המסופעים, יודע גם כן שלא נוהגים לעי- שות מחקר על בן-אדם, כאשר פונים אליו, או כאשר הוא מוצע למתן תרומה או השקעה. האם לדעתך עלי לפנות מהיום והלאה לכל אלה שאני בא איתם במגע בעניינים כספיים, ולשאל אותם אם אינם שקורים לאנשי העולם התחתון? "אצריך מאוד אם אחרי הבהרה זו, ואחרי הודעתו של שרי-הפנים, תמלא את